

Врш Година XI • Број 17 • 26. јануар 2007.

ДЕТИЊСТВА

ЧАСОПИС УЧЕНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ "ДЕСАНКА МАКСИМОВИЋ"

Језик немушти

Како ко, али ја знам језик немушти
који се учи у древној под небом школи,
њега зна човек који самоћу воли,
који разуме реч кише кад пљушти

и мисли неба када се натушти,
и шта пас цвили кад га туга сколи,
шта разговарају храстови голи-
њихов и мој језик туге су сушти.

За разговор с људима њудски језик треба,
али увек други испод другог наба,
а с немуштим обићем сву земље куглу.

Мислим могла бих живот провести
као испосник који на шумској цести
ослушкује птице и тишине тугу.

Десанка Максимовић (1898 - 1993)

Уместо речи уредника, речи великана

Мали људи, које ми зовемо "деца",
имају своје велике болове и друге
патње, које после, као мудри и
одрасли људи, заборављају.
Управо, губе их из вида. А кад
бисмо могли да се спустимо натраг
у детињство, као у клупу основне
школе из које смо давно изашли,
ми бисмо их опет угледали. Тамо
доле, под тим углом, ти болови и
те патње живе и даље и постоје као
свака стварност.

Иво Андрић

Погубили смо децу у великим
становима и више не можемо да их
пронађемо. Дете које има своју
собу, све је мање наше дете. Своја
соба, то је добро решење само за
децу која имају лоше родитеље.
Деца добрих родитеља нису
заслужила да живе сама.

Душан Радовић

*Лист ученика
ОСНОВНЕ ШКОЛЕ
"ДЕСАНКА
МАКСИМОВИЋ"
Горњи Милановац*

Директор
Радмило Прокић

Уређују:
Емина Ђурић
Горан Савић
Никола Масловара
и
редакција коју чине
ученици наше школе

Рачунарска обрада:
Зоран Луковић

Штампа:
СЗТР "ПОЛИГРАФ +"
Горњи Милановац

Кутак за психо тренутақ... о адолесценцији

Ако си се само једног јутра пробудио у туђем телу, за два броја већем и неспретно почео да се саплићеш и на равном, ако су ти само још враџбине остале да се решиш бубуљица и од целе школе највише волиш друштво и велики одмор, ако не можеш да се саставиш и покупиш мисли, ништа из књиге не улази у главу, а ти се чак и не нервираш због тога, увек кад ти маторци нешто причају имаш слику, али не и тон, често ти се чини да те нико не разуме осим другара, ако од целог филма упамтиш само љубавне сцене и свака реч на С те асоцира на секс... твоја дијагноза је јасна- АДОЛЕСЦЕНЦИЈА. Старији свет на помен адолесценције са неверицом само слеже рамена, уз обавезан коментар да тога у њихово време није било. Уместо да слушаш ту причу, наоружај се чињеницама о фази у којој се налазиш и одржи им предавање.

Адолесценција је животно раздобље којем су научници одредили јасне узрасне границе, па говоримо о раној (12-15.г.), средњој (15-21.г.) и позној адолесценцији (21-25.г.). Наравно, научници увек говоре у просецима, иако постоје индивидуална одступања, јер неко у пубертет уђе и изађе пре, а неко касније. У просеку, девојчице улазе у овај период са 12 година и психофизички брже сазревају, док дечаке „хвата“ у просеку око 14. године.

Као критеријуми почетка адолесценције узимају се промене у развоју самог организма. Поред физичког раста, бујања хормона, па тиме и целог тела, појављују се секундарне сексуалне одлике. Девојчицама расту груди, повећавају се наслаге телесне масе, највише на бедрима и боковима, чиме се њихово тело заобљује и добија женствену линију, а као главни показатељ адолесценције узима се почетак менструалног циклуса. Код дечака, секундарне карактеристике се појављују у виду повећане маљавости, мутирања гласа, израженије Адамове јабучице, повећавања телесне масе и распоређивања у раменом појасу. Као најважнији показатељ да је дечак ушао у период адолесценције, научници узимају појаву семене течности.

Узрасна граница која одређује крај адолесценције много је флексибилнија и не одређује је биологија, већ психологија и социјалне околности. Особа која у овај период крочи као несигурно дете, из ње треба да изађе као зрела и поуздана личност, која има пуну свест о себи и о другима. Као знак завршетка адолесценције узимају се социолошке одреднице, као што су запослење, проналажење партнера и заснивање породице.

Нагле телесне промене изазивају многе недоумице и страхове, па су адолесценти врло осетљиви и несигурни кад је у питању њихов физички изглед. Безазлени коментар може да их дубоко повреди, а неизбежни су сати проведени пред огледалом. Посматрање свог тела које, због наглог и недовршеног развоја, не изгледа још довољно одрасло, а тиме и привлачно, многе тера у очај. Адолесценти су склони претераној заокупљености изгледом, исхраном и контролом тежине.

Уз физичку метаморфозу, овај бурни период прате велике промене у интелектуалној и емоционалној сфери. Мозак своју пуну зрелост достиже око 16. године, што значи да адолесценти, сазревањем нервних структура, стичу могућност одраслих да апстрактно и логички размишљају. Баш тај развој мишљења, омогућава им да ствари сагледају, критички и из другог угла. Почину да откривају суштинске животне ствари, а пре свега важну чињеницу да су, до тад, неприкосновени ауторитети људи од крви и меса, са безброј врлина и мана, да могу да погреше и да имају својих слабости. Интелектуалне моћи које адолесценти осете, критичко посматрање света око себе и равноправност у расправама са одраслима, полако их охрабрују на изражавање својих ставова, за које се боре до последњег даха. Често се деси да се у борби за истину претварају у критизере и свађалице, а да у свом адолесцентском полету и егоцентризму, не приметите да и они могу да погреше. За разлику од детета, адолесцент је способан да хипотетички размишља о будућности, о последицама својих животних избора, море га бриге о будућем позиву, проширује своја интересовања и хобије

Поред физичког и интелектуалног развоја, ово је време када се мењају и на емотивном плану. Почину да развијају способност посматрања и разумевања својих осећања и потреба, као што почињу више да послушју друге и да саосећају са њиховим жељама и емоцијама. Полако, кроз искуство, уче да разазнају у себи и другима мноштво суптилних осећања од разудане радости која тера на цыку насред улице до дубоке туге која завлачи у мрачне ћошкоче и скрива се у тајним дневницима, од љутње и беса због немоћи, до слатког спокоја и ужасног неиздржа који се не да скрасити на једном месту, па тера на необјашњиве лудорије. Свакодневне су нагле промене расположења, које родитеље збуњују. У овом периоду почињу да осећају потребу за независношћу, а прве битке у тој борби су изласци и продужавање времена за долазак кући на неспретан начин, глупим кашњењем које родитеље доводи до лудила, а тинејџера до казне. Адолесценција је раздобље које се карактерише повећаним интересовањем за сексуалност и блиско дружење са вршњацима. Изузетан утицај вршњака огледа се у стилу понашања и одевања, врсти музике и начину забаве, па се одраслима чини као да су сви клонирани. Кроз дружење са особама које имају исте развојне проблеме, адолесцент разрешава своје недоумице, одраста заједно са њима и сигурнији је.

Адолесценција је период бунтовништва и супротстављања сваком ауторитету. Велике промене чине тинејџера несигурним и он балансира између сталне потребе да уђе у свет одраслих и жеље да, барем накратко, поново буде дете.

Бурне, некад болне, али у суштини дивне промене у овом периоду изузетно су значајне за развој стабилног идентитета и лаганог прилагођавања свету одраслих.

П.С. Тема следећег броја: Сексуалност у адолесценцији!

ЧОВЕК ЈЕ ИКОНА БОЖИЈА – СЛОБОДНО БИЋЕ †††

По хришћанском учењу Бог је сва бића на земљи, па и људе, створио из једне природе. Једино је људе обдарио својим ликом. Али шта значи “лик Божији” у човеку? Лик, тј. икона Божија у човеку јесте слобода. Бог је слободно биће и човек као икона његова је слободно биће. И управо због слободе, као дара Божијег, људи се разликују од остале природе.

Једино људи могу бити личности и они су то кроз међусобан однос са другим човеком, јер ту заједницу могу да остварују не само на основу природе, као што то чине сва остала бића, него, пре свега, на основу слободе. Само у слободној заједници са другим човеком тај други човек постаје за нас личност, постаје јединствено и непоновљиво биће. Ми цео свет тада градимо око те особе, наша љубав постаје видљива и стварна кроз наш напор и чињеницу да смо спремни да за некога учинимо додатни корак или препешачимо додатну миљу. Покушаћу да ово објасним кроз причу о пријатељству! Наиме, два стара, добра другара, Петар и Павле, свакога дана би се после подне састајали у једном клубу. Ту би пили чај и играли доmine. Једне вечери Петар је дошао, али Павла није било. Петар га је чекао и како је време одмицало, тако је он постајао забринутији. Он је толико мислио на свога друга, да је својом љубављу учинио Павла толико присутним, иако он ту није био, да чак остали

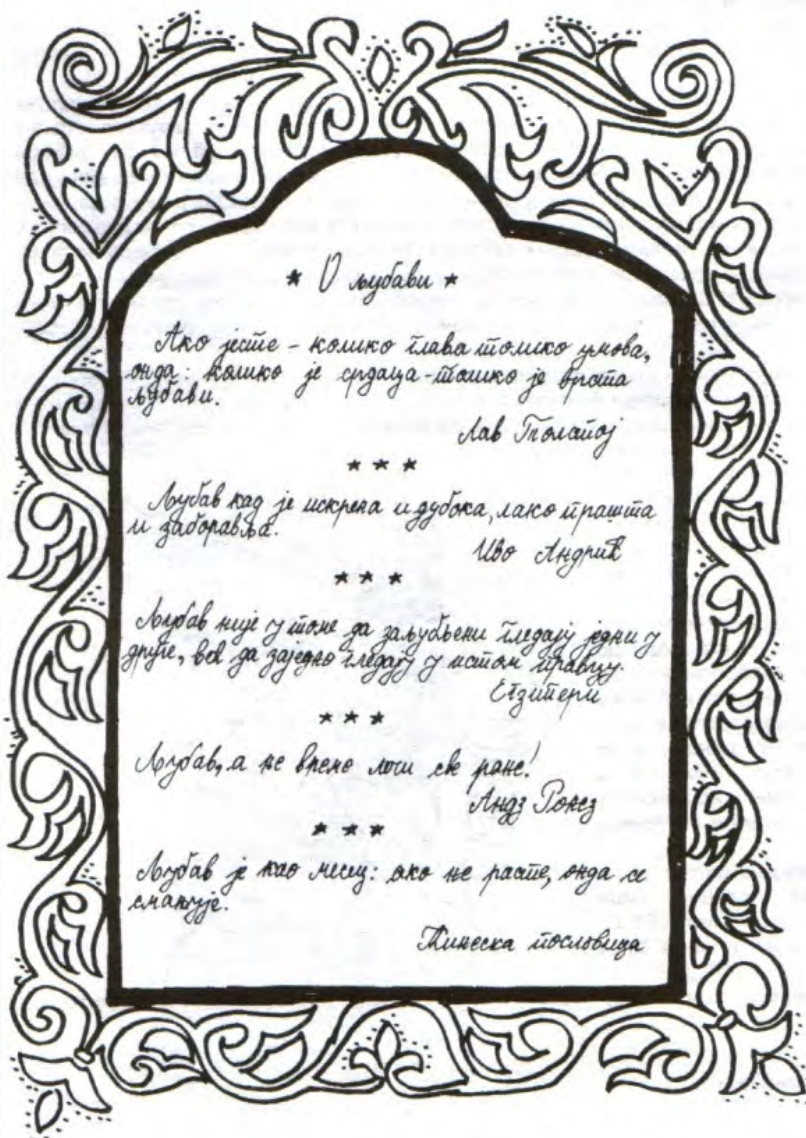
људи, који су били ту, за њега тада као да нису постојали. Петар је својом љубављу учинио Павла јединственим, непоновљивим.

Дакле, само у слободној заједници љубави човек постаје незаменљива личност, тј. само на тај начин човек постоји! Никако као јединка, индивидуа, јер без заједнице са другом личношћу, човек не може бити личност, већ само природа. Моје ЈА не постоји без нечијег ТИ. Доказ за то јесте и чињеница да када нам умре вољена особа, ми тада као да не постојимо. Цео свет који смо градили на основу односа са њом се руши. И када време прође и даље је се сећамо, она у нама и даље живи, остаје бесмртна.

Да би човек заиста постао бесмртна личност, неопходно је да има заједницу са Богом као вечном личношћу. Јер је ЈЕДИНО Бог у исто време слободан и вечан.

Могу слободно рећи и то, да је само онај човек који има заједницу љубави са другим човеком, а пре свега са Богом, слободан човек, човек који стварно постоји!

Јелена Машић, вероучитељ

Р	П	Ш	В	О	Р	А	Д	Н	А	Л	И	Х
У	А	О	А	Е	В	Т	А	М	Ј	А	Н	С
Љ	Ч	С	К	Н	Р	О	К	Њ	И	Г	А	Ц
Е	С	И	Т	С	Е	А	Н	К	С	А	Ш	А
Т	А	Р	Т	К	И	Ч	В	Р	А	Ч	А	Р
И	Ч	Т	Б	Е	О	П	О	С	Т	В	П	О
Т	И	Р	И	И	Љ	Н	Е	Т	С	Н	Н	В
Е	Ж	У	П	А	Н	Н	Е	М	А	Њ	А	Т
В	Д	Д	Р	А	К	Е	Л	М	Н	А	Н	О
С	Т	У	Д	Е	Н	И	Ц	А	А	Н	И	Р
О	И	Р	И	Т	С	А	Н	А	М	Њ	С	И
Р	Ц	Р	К	В	А	В	Е	Ш	Е	Л	И	М
П	А	Н	А	В	А	Ц	И	Т	Е	В	С	Ћ

Наведене појмове пронаћи и прецртати у пољу осмосмерке. Преосталих осам слова дају име школске славе.

РАЗМИШЉАЊКА

АНА	РАСТКО НЕМАЊИЋ
АНАСТАСИЈА	СВЕТИ САВА
ВЕРА	СИНАН ПАША
ВРАЧАР	СРБИН
ЕПИСКОП	СТУДЕНИЦА
ЖИЧА	ТАМЈАН
ЖУПАН НЕМАЊА	ТРНОВО
КЊИГА	ТРУД
КРСТ	УЧИТЕЉ
ЛЕКАР	ХИЛАНДАР
МАНАСТИРИ	ЦРКВА
МИЛЕШЕВА	
МИРОТВОРАЦ	
ОЧЕ НАШ	
ПРОСВЕТИТЕЉ	

СУДОКУ

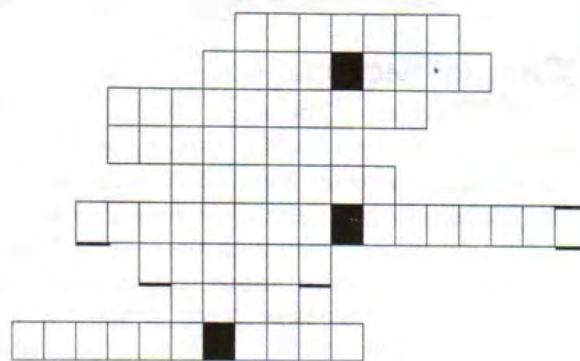
ПРАВИЛА ИГРЕ:

- Упишите у свако празно поље један број од 1 до 9;
- У сваком хоризонталном и вертикалном реду, и у блоковима 3x3 (оивичени су подебљаном линијом) треба да буду сви бројеви од 1 до 9.
- Бројеви се не смеју поновити ни у реду ни у блоку!

					4	6	
		5		6			
7					5	8	1 3
	7		2			9	8 4
8	1	9			6		5
5	6	4	8				7
				4		2	
	3	7					

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

- Син цара Давида
- Каинов брат
- Отац свих народа
- Исусове поруке на гори
- Трећи чин анђела
- Старозаветна црква
- Обећана земља
- Наследник пророка Илије
- Праотац Јевреја
- Гора на којој се Христос преобразио
- Првозвани апостол
- Мојсејев брат

РЕШЕЊЕ

- Соломон
- Авель
- Адам
- блаженства
- престоли
- скинија
- Хананска
- Јелисеј
- Авраам
- Тавор
- Андреј
- Арам

„Укусна“ историја

Џон Монтагју, IV ерл од Сендвича (John Montagu, 4th Earl of Sandwich, 1718 - 1792), наследио је свог деду, Едварда III, ерла од Сендвича 1729. године, када је имао само 10 година. Образовао се на Итону и Кембриџу, а једно време је, као и многи млади аристократи у то време, провео путујући. По повратку у Енглеску 1739. године, заузео је своје место у Дому лордова, као следбеник војводе од Бедфорда, а убрзо је именован за једног од комесара у Ратној морнарици. У два наврата је био први лорд Министарства ратне морнарице Енглеске. Лорд Сендвич је био и генерални управник пошта 1768. године. После каријере у морнарици и политици, Сендвич је своју енергију усмерио ка музици. Постао је велики поклоник "Старе музике" (како је сам назвао музику старију од двадесет година). Био је и патрон

италијанском виолинисти Феличеу Ђардинију. Капетан Џејмс Кук назвао је по њему Сендвичева острва (данас Хаваји).

Међутим, оно што највише заокупља пажњу, при самом помену овог аристократе, је његово име које асоцира на свима добро знани оброк. Савремени назив за сендвич свакако је настао према имену лорда Сендвича, а тачне околности под којима је настао овај израз и даље су предмет дебата. Прича у савременој Грослијевој књизи, створила је популарни мит да су хлеб и месо поткрепили Лорда Сендвича за коцкарским столом. "Донесите ми комад меса између два парчета хлеба", рекао је за време једне од маратонских коцкарских партија у једном од лондонских клубова, не прекидајући партију. У сваком случају, таква комбинација хлеба и меса, 1762. године постала је позната као сендвич, а до данас се проширила на цео свет.

„Слатка“ историја

По мексичкој легенди, чоколада, односно "xocotlatl" (какаово пиће), како су је Астеци, древни народ данашњег Мексика називали, била је пиће богова у рају, а семе какао дрвета су богови даровали људима као посебан благослов. Астеци су у знак захвалности сваке године приносили људску жртву, а последњи оброк жртвованог био је какао. Хернан Кортес, освајач Краљевства Астека, доноси шпанском краљу 1525. године какао зрна, која су у шпанским манастирима обрађивана у строгој тајности.

Италијански трговац Антонио Карлети, успео је 1606. године да дође до какао зрна које је заједно са рецептуром тајно пренео у Европу. За само неколико година "Чоколадна грозница" ће захватити читав свет. Прва продавница чоколаде отворена је у Лондону 1657. године. Цена је била таква, да су је себи могли приуштити само најелитнији слојеви. У исто време, шпански историчар бележи: "Нико осим најбогатијих није себи могао да приушти чоколаду. То је, у пренесеном значењу, било као да пијете

златнике". У исто време чоколада је била преписивана богатим слојевима као лек за многе болести, па је лични лекар кардиналу Ришељеу преписивао свакодневну употребу чоколаде. При самом помену чоколаде, данас ће већина људи помислити на Швајцарску. Чоколада се у овој земљи појавила 1750. године, захваљујући италијанским произвођачима чоколаде и трговцима. Такође, Швајцарац Даниел Петер, партнер Нестлеа, 1875. године створио је прву млечну чоколаду. У САД пак, у месту Дорчестер, држава Масачусетс, 1765. године почиње са радом прва производња чоколаде, док је 1778. године у Аустрији настала Захер торта, први колач од чоколаде који и данас није изгубио на популарности. У Енглеској 1831. године, фабрика "Cadbury" почиње са производњом чоколаде, а 1847. године у истој земљи, појављује се прва чоколада у блоку. У Паризу је 1995. године, у циљу популаризације чоколаде установљен "Салон чоколаде", који се одржава сваког октобра.

Слободан Аксентијевић, проф. историје

Kutak za „Engleze“

English proverbs

- 1) Actions speak louder than words
Dela govore više od reči.
- 2) One picture is worth a thousand words.
Jedna slika vredi kao hiljadu reči.
- 3) All's well that ends well.
Sve je dobro što se dobro svrši.
- 4) Love is blind.
Ljubav je slepa.
- 5) Think before you speak.
Ispeci pa reci.
- 6) The world is small when you have friends.
Svet je mali kada imate prijatelje.
- 7) All good things come to an end.
Sve što je lepo kratko traje.
- 8) All things come to him who waits.
Ko čeka, dočeka.
- 9) Rules are made to be broken.
Pravila služe da bi se kršila.
- 10) Never say never.
Nikad ne reci nikad.

By Iva and Fičo, VIII₂

Dušica Petrović, VII₂

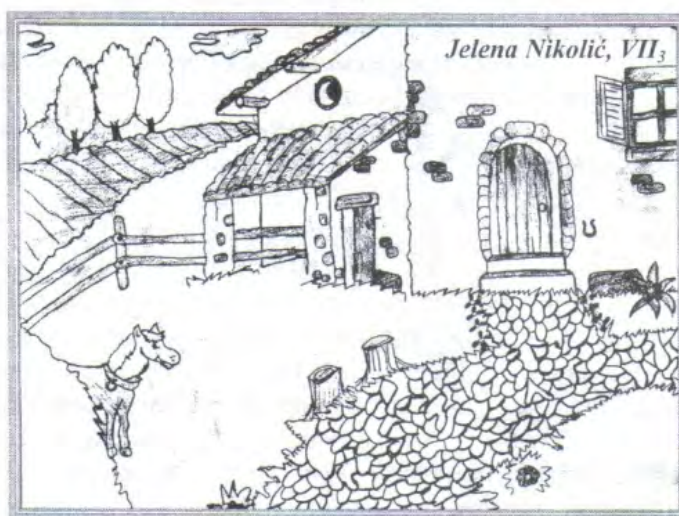
Urgent Note to My Parents

Don't ask me to do what I can't do
Only ask me to do what I can
Don't ask me to be what I can't be
Only ask me to be what I am

Y	R	A	G	N	U	H	S
E	B	R	A	Z	I	L	G
Y	A	W	R	O	N	R	R
E	C	A	N	A	D	A	E
K	T	O	G	O	I	B	E
R	I	N	A	P	A	J	C
U	D	N	A	L	G	N	E
T	A	R	U	S	S	I	A

BRAZIL,
CANADA,
ENGLAND,
GREECE,
HUNGARY,
INDIA,
JAPAN,
NORWAY,
RUSSIA,
TOGO,
TURKEY.

By Filip and Nemanja, VIII₂

Jelena Nikolić, VII₃

Tick Tock

Tick Tock goes the clock
Telling the time
All by it self
Round and round
The two hands go
The big one's quick
The little one's slow

By Bojana Jovičić, V₂

Don't one minute say 'Be a big girl'
And the next 'You are too little for that'
PLEASE don't ask me to be where I can't be
PLEASE be happy with right where I'm at

Hiawyn Oram

Слово о језику

СИНОНИМИ

У нашем језику честа је појава *различитих речи са истим или сличним значењем*, као нпр: ватра – огањ; гас – плин; благ – питом – кротак; брзо – хитро – нагло и тд. Такве речи називамо с и н о н и м и м а, а такву језичку појаву – с и н о н и м и ј а. Међутим, ниједна синонимна реч није својим значењем потпуно једнака са другом речју у синонимском пару или низу. Ова делимична неједнакост значења две или више синонимних речи јавља се из *стилских, културних, образовних и индивидуалних* разлика међу људима који се језиком служе. Тражећи речи које се везују смислом, наслућивати ма и малене разлике у тону, ситуацији, значењу - рећи **то исто, али мало друкчије**, занимљиво је колико и стварати нове речи. Понекад се можемо и изненадити колико је наш језик богат речима истог или сличног значења. Неке од доле понуђених синонима већ ћете препознати, а неке ћете, можда, тек употребити у свом говору. Покушајте и ви да додате неки свој синоним овом синонимском низу!

Стварајте и ви синонимске низове речи! Изненадићете се колико их знате!

ДЕТЕ: беба, сисанче, пиле, новорођенче, дерле, клинац, балавац, слинавац, дериште, дерле, дечко, дечкић, детић (дјетић), копице, шврћа, жгепче, маза, медо, одојче, упишанко, усранко, жгољавко, буцко, цуцко, клињо, деран, нејач шипарац, повојче, шашавко, чупавко, ћелавко, мусавко, крезавко, чедо, гузоња, зврк, плачко, вриштанче, повојче, мали, малишан, успаванко...

ЦРН: мрк, мрачан, муран, црномањаст, гарав, мрколаст, таман, чађав, тмуран, црнолик, чарни, гаљав, црнпураст, тмушан, вран, тмаст, тмуо, тамнопут, загасит, мурав, црнкаст, прљав, блатњав...

ЈЕСТИ: хранити се, обедовати, ручати, доручковати, вечерати, ужинати, заложити се, кусати, покусати, окусити, мезетити, мезити, замезити, презалогјити, сркати, зобати, загризати, гутати, мљацкати, жвакати, гристи, грицкати, загристи, грицнути, глодати, штрбнути, чупнути, чупати, ждерати, кркати, клопати, румати, труљати, смазати, мрљавити, слистити, фукати, таманити, папати, набокати се, надућкати се...

ИЋИ: ходати, пешачити, табанати, путовати, друмовати, кретати се, ступати, газити, корачати, закорачити, померити се, помаћи се, помакнути се, хитати, милети, буљати, клизати, гмизати, врлудати, перјати, базати, трчати, трчкарати, брзати, летети, гегуцати, набадати, натрапати, луњати, шеврдати, поскакивати, древтити, каскати, мравињати, вијугати, скакати, кривудати, пузити, савлађивати, преваљивати, јурити, журити, клинцурати, климати, јездити, гељати, пети се, шибати, шипчити, колати, цуњати, спринтати, стремити, возити, гужвељати, развлачити се, сипати, ломити, галопирати, бежати, степовати, шетати се, врцкати, клецати, мерити, метиљати, спораћити, кланцати, стругати, врвети, грабити, цогирати, трапавити, палити, шврљати...

ЗГРАДА: кућа, дом, огњиште, брвнара, колиба, брвњача, плетара, чардак, плужина, поземљуша, приземљуша, потлеуша, страћ, страћара, бурдељ, кућер, чатрља, кровињара, уцера, уцерица, појата, вајат, магаза, бусара, ћумез, бувара, стаја, барака, кула, дворац, двор, замак, палата, сојеница, вила, викендица, солитер, вишеспратница, небодер...

Зашто је СПАСЕН и СПАШЕН?

У Србији, на екавском говорном подручју традиционалан је облик инфинитива СПАСТИ (презент: спасем, спасеш, спасе; спасемо, спасете, спасу) и треба му дати предност над обликом инфинитива СПАСИТИ (презент: спасим, спасиш, спаси; спасимо, спасите, спасе) који је обичнији у употреби на (и)јекавским говорним подручјима.

Од инфинитива **спасити**, трпни глаголски придев гласи **СПАСЕН** (настао од **спас+ен=спасен**) и у њему нема јотованња.

Од инфинитива **спасити**, трпни глаголски придев гласи **СПАШЕН** (настао од **спас+јен=спашен**), где се извршило јотованње (сј>ш).

* Дакле, ијекавци правилно треба да кажу: **СПАШЕН**, а екавци **СПАСЕН**!

Литерарни успеси

Ове године Установа за физичку културу у Горњем Милановцу први пут је, поводом избора најбољих спортиста општине, расписала и литерарни конкурс на тему из спорта. У конкуренцији ученика свих милановачких школа, прву награду освојила је Маријана Питулић, ученица наше школе.

У здравом телу- здрав дух

Сваки спорт у себи крије неку тајанствену звезду која привлачи људе да се баве спортом.

Деца се углавном баве фудбалом и кошарком, атлетиком и одбојком, али има још доста спортова који су јако популарни. Деца се у пубертету нагло развијају, а спортови којима се баве, пружају им здравији и бољи развитак. Тело прима додатну енергију, коју му пружа спорт. Захваљујући кошарци, дечаки здравије и брже расту и добијају доста физичких особина које их из дана у дан мењају. Пливањем се шире рамена и исправља кичма. Девојчице су нежније, оне се, углавном, баве балетом, плесом, гимнастиком, фолклором, али и одбојком, рукометом и другим спортовима. Бављење спортом је јако значајно и препоручљиво, јер тако наше тело добија више снаге, али смо и доста здравији и отпорнији на вирусе. Све више деце је код доктора. Зашто? Јер се не баве спортом и не уносе у свој организам довољно енергије и здравог духа. Поред здравог тела, у спорту стичемо доста пријатеља, дружимо се, идемо на такмичења и освајамо пехаре и медаље. Шта би било кад не би постојао спорт? Одговор је логичан и јасан. Здравље људи би било нарушено, пријатељство се не

би ширило, а свет би био много сиромашнији.

Сваким даном се размножавамо и све нас је више на планети Земљи, зато, не дангубите, чувајте здравље и бавите се спортом.

Маријана Питулић, VII₂

Литерарни конкурс поводом Материца

Коло српских сестара у нашем граду и ове године је, поводом хришћанског празника Материце, расписало конкурс за ученике шестог разреда на тему "Мајка- моја звезда водиља". На конкурс је учествовало осам ученика наше школе и освојили су вредне награде. Вредне ученице још једном су показале своју активност у писању. Посебно су се истакле Маја Јоксић и Селена Филиповић поделивши прво место и Драгана Чутовић и Кристина Поњавић које су освојиле трећу награду. Ана Урошевић, Јелена Кандић и Јована Павићевић награђене су за учешће лепим књигама.

Ана Урошевић, VI₁

Мајка - моја звезда водиља

Звезде на хоризонту, што се увече дигну,
морнарима показују пут где да стигну.

И ја своју звезду имам, што је увек поред мене,
показује ми прави пут, да негде не скренем.

Не дозвољава ми да се сусретнем са несрећом,
тугом и патњом, већ да се винем у висине.

Жели да нађем прави пут до љубави и среће,
да откривам тајне детињства и младости.

Та звезда сјајна, што је увек поред мене,
нико други није, него моја мати.

Селена Филиповић, VI₃

Сваког јутра, зором рујном
отворимо наше очи снене,
провире из лепих снова,
и мајка се хитро прене.

Кристина Мијатовић, VII₃

Чим се прене, нежне руке њене
у топлом ме крилу свију,
и с' смехом блиставим
поспано ми лице мију.

Њене нежне руке, баш као булке,
плетенице сплићу,
а пољупци ко лептирићи
на мој образ слећу.

И тако мајка свака
велику нам радост пружа,
све од јутра, па до мрака,
од блиставих сунчевих зрака.

Кад би живот мого' бити,
ко' мајчино топло крило,
нашој срећи и радости,
нигде краја не би било!

Маја Јоксић, VI₂

Свети Сава...

Одласком у монашку републику принц Растко Немањић је ударио камен темељац свом одрастању. Тамо доноси и одлуку да посвети живот раду, отаџбини и слободи – узимајући веру као оклоп, крст као оружје, љубав као штит, а као мач реч Божју. Зато можемо рећи да је родно место и тајна харизме светог Саве Света Гора, јер је тамо формирана његова личност и систем вредности које је поштовао.

Нема никакве сумње у то да је Сава Немањић највећи и најомиљенији српски светац, као и главни јунак српског предања (митологије). Савин култ је често био натопљен и романтичарским национализмом. То се може запазити и у списима владике Николаја (за кога је најпречи задатак светосавских Срба да се **обоже, сложе и умноже**): Цела Србија је раскошна светосавска авлија.

Идеал човека према коме би требало образовати и васпитавати људе за светосавце је несумњиво Богочовек Исус Христос. Сава је живео своју веру и водио истински христолики живот. Он је наставио његово учење просвећујући своје стадо. Убеђен да и сам васпитач мора бити васпитан и да ћемо тада имати образоване синове светла, он истиче да је лични пример најмоћније васпитно средство. Ходио је по српским земљама зрачећи светлошћу своје светости, сејући љубав и учећи народ да ради, да не узвраћа на зло злим.

Доментијан о светом Сави пише као о тринаестом апостолу и поредећи га са апостолом Павлом даје му предност – јер дан и ноћ без престанка учи своје стадо и отачаство предлажући сам собом узор. Он је ослушкивао глас свога народа и његове потребе. Путовао је кроз народ проповедајући, мирећи га и учећи. Дакако, Савин историјски златокруг мењао је свој сјај зависно од прилика, људи и обичаја. На Великој школи (1808 – 1813) било је изливано звоно са ликом светог Саве, поред кога се налазила кошница са пчелама, што је неоспорно хришћанска симболика. Звоно је 1840. пренето у Лицеј, коме је 1863. године враћено име Велика школа, која је 1905. прерасла у Београдски универзитет. Наредбу да се Савиндан слави као школска слава донео је кнез Милош Обреновић 1823. године, а његов син књаз Михаило 1841. године и закон, према коме се сваке године има прослављати Савиндан као школска слава. То је трајало све до 1946. године, када је одржан последњи светосавски бал у другој или социјалистичкој Југославији. Најзад, 1993. године Савиндан је поново

постао официјелно школско торжештво у Србији.

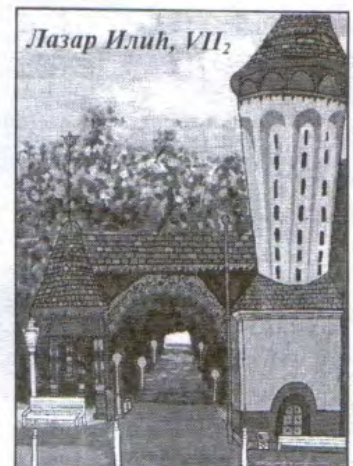
„Све што данас овде блиста на сунцу вечности, огледало се у плавим немањићким очима, очима тог нашег мудраца и писца, политичара и светитеља, без којег вероватно наша херојска нација не би данас уопште постојала. Ниједан народ није имао заслужнијег човека. А потпуније, отменије, честитије и поноситије личности мислиоца, и мистика, не налазим нигде другде“.

(Јован Дуцић у писму из Јерусалима)

ПОЧЕТАК СВИХ ПУТОКАЗА

Читав свој живот и дело свети Сава је ставио у службу свог народа и земље. Зато се за њега справом каже да је почетак свих наших почетака – духовних, историјских и културних.

Већ осам векова личност и дело Растка – Саве Немањића путоказ су српском народу кроз историјске буре и наук за опстанак у сударима епоха и идеологија, вера и народа. На жалост и несрећу своју, понекад смо се непотребно од њега удаљавали и заборављали његове речи: „Ми смо Срби судбином предодређени да будемо Исток на Западу и Запад на Истоку и да признајемо изнад себе само небески јерусалим, а на земљи никога, јер или ћемо бити своји, или нас неће бити“. Стога се, иако смо народ са дугом историјском традицијом, у освит 21. века - ако „ћемо бити своји“ – морамо враћати (и заувек вратити) својим коренима и њему као мудром оцу нације.

Лазар Илић, VII₂

... школска слава

Свети Саво, Свети Саво,
учитељу, славо.
Учио си многе ђаке ти,
да би били писмени.

Свети Саво, ми те волимо,
и за наше здравље те молимо.
Молимо се кад је слава,
јер ја велик отац Сава.

Свети Саво, благослови нас,
да сви имамо добар глас,
јер си наша српска слава,
свети отац, Свети Сава.

Никола Матовић, V₂

Свети Сава је светитељ наш,
да ли о њему нешто знаш?

Његову славу славимо ми,
тога дана смо увек весели.

Тад се у школи приредба прави,
о младости, животу, о нашем Сави.

То је слава која се воли,
сви се радујемо Светом Сави.

Никола Васиљевић, V₃

Свети Саво, Свети Саво,
прва српска посветитељска главо!
Ти си понос свога рода,
свог српског народа.
Свети Саво, умна главо,
наша велика школска славо!
Тебе славе старо и младо,
наша српска, учитељска главо.
Свети Саво ти помози,
да наш српски народ живи у слози!

Невена Сајић, V₂

Ко је он

Он је први учитељ био
и школску славу представио.

Он се мучио и учио,
да би друге научио.

Он је школска слава,
Свети Сава!

Бојана Јовичић, V₂

Презрео сам царске дворе, царску круну и порфиру

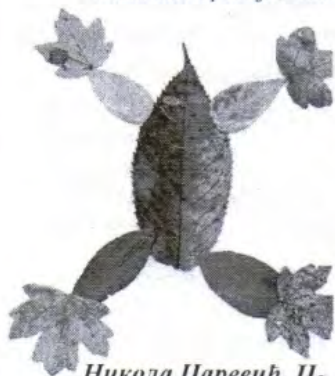
Свети Сава, син великог жупана Стефана Немање, био је први српски архиепископ, оснивач болница у Хиландару у Студеници. Трагао је за вечитим миром, спокојом и слободом. Водио је вечиту битку против охолости, похлепности и зла. Покушао је сваког да врати на прави, Божји пут, посут правдом и искреношћу. Презрео је царске дворе, царску круну и порфиру, одбацио материјалне, овоземаљске ствари да би се приближио Богу. Није се смејао, али је у души увек био насмејан. Растко Немањић има само годину рођења, јер велики људи никад не умиру!

Маја Милић, VII разред-Враћевиница

Одрастање

Био сам мали када сам мислио да је све вечно, лепо и да се у животу увек ужива. Како време пролази, неке ствари бледе, неке ласте се никада не враћају.

Никола Царевих, II₃

Сада сам зрелији, често насмејан, али све мање одушевљен. Ретко осећам пожртвованост других; некако се све мења, пролази. Све као да градимо из почетка, као да се увек поново рађамо. Безброј искушења, препрека, промена.

Обавеза је све више, године одмичу, у школи се разреди ређају. Период детињства као да је прошао. Можда брзо одрастам и не примећујем да неке старе љубави већ бледе. Некада сам се одушевљавао много мањим стварима: бициклу, цртаним филмовима, а данас уместо тога имам и осећај дужности.

Слике се ређају као у албуму, бледе и потискују једна другу. Једино знам да добра која сам некада учинио никада неће избледети; она се увек добрим враћају. Иако сам некада осећао јаку жељу да нешто заборавим, нисам умео, или нисам хтео. Све и да се понови, не може бити као пре. И слова на неком папиру, ако су избледела, можда су негде ипак урезана.

Све избледи и прође, али неко то негде памти и не заборавља. Наша је дужност да се лепих ствари увек сећамо, а оне ружне никада да не памтимо. Тиме ћемо себе, а и живот, учинити срећнијим.

Лазар Царевих, VIII₃

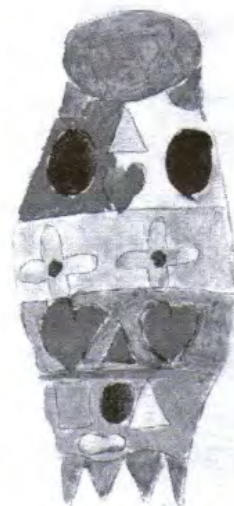
Путујем на крилима маште

Шарени ћилим ткани, као онај што има моја бака – али летећи. И ја на њему. Ветар нас носи. Прелећем поља, реке, градове. Посматрам. Где да се спустим? Неодлучна сам. И тако летим, летим...

О, да ли је ово река или море?! Огромна плава површина је испод мене. Да, ту ћу се сместити. Ћилим се полако спушта, а и ја са њим. И напокон испод мене је зелена површина прекривена белим радама. Тек што убрах један цветић, на земљи сам. Оставих ћилим да се одмара, а ја потрчех широм раширених руку. Испред мене је лептир и ја га јурим. Како има дивне боје! Угледах прелепе шаре на њему. Одустах од намере да ухватим лептира и реших да обиђем острво.

Зађох у шуму. Ветар благо повија гране бреза, а сунце се смело пробија кроз њих. Ух! Нешто шушну. Мали зека изађе из рупе. Пођох ка њему, а он и даље стоји – не плаши се. О, како је питом и мио! Узех га у руке и са њим пођох до ћилима. Када сам стигла, опростила сам се са зеком. Он ми је махао, а и ја њему, све док га нисам изгубила из вида. И опет поља, реке и градови, и опет глас: „Ана, време је за школу!“

Александра Глишовић, V₁

Јована Грујовић, III₁

Слатко сам се насмејао

Једног јутра кренуо сам у купатило. Када сам био испред врата, чуо сам неку буку и гребане уз врата. Нисам знао шта се дешава, па сам позвао маму.

Мама је уплашено стигла до врата, али није смела да отвори. Онда смо чули мјаукање и знали смо да је то комшијина мачка, која је кроз прозор ушла у наше купатило. Када смо отворили врата, она је изашла у ходник и скочила на ормарић са огледалом. Уплашено је скакала по огледалу покушавајући да изађе. Ја сам се смејао, а мама је била љута, јер су на све стране били трагови каљавих мачијих шапа. Затим је мама узела кишибран и почела да јури мачку кроз кућу. Најсмешније је било када је мачка ушла у дневну собу, скочила на прозор и окачила се о завесу. Оборила је саксију са љубичицама и скочила на сто. Мама је у тој ситуацији била најсмешнија, јер није смела да ухвати мачку већ је све време млатарала кишибраном и претила јој. Коначно, мачка је изашла из стана.

После свега, мама и ја смо се дуго смејали и препричавали овај догађај. Замислите, шта би било да нам је у кућу ушао неки велики пас?!

Стефан Лукић, III₂

Поглед са мог прозора

Стојим испред прозора у топлој соби, слушавам тихо пуцкетање ватре, а откуцаји сата су једини који ремете мир и тишину.

Поглед кроз замагљено окно прозора задржао се на оближњој шуми мог краја. Јак ветар шамара гране измореног и једног дрвећа, а последњи листови полако опадају. Кроз оголеле крошње дрвећа види се суморно и сиво небо. Весела природа и цвркул птица полако замиру. Погледом прошарах даље по околним ливадама и жбуновима промрзлих од слане и мрза. Све је постало сиво и тмурно.

Зима се полако увлачи у наш крај. Гледајући из своје собе, приметила сам да природа полако тоне у дубок сан.

Марија Бановић, IV₁

Десило се то давно. Било је лето. Имали смо малог пса који је много волео да се игра. Моја куца се звала Лаки. Као свака мала куца и он воли да се игра са обућом. Учили смо га

Бајка о принцези, принцу и злом чаробњаку

 Настави да смишљаш и пишеш започету бајку.
Погледај на страни 155 правила за добро писање.

У једној далекој земљи живела је принцеза Лада. Пишемо састав
Била је веома лепа, јер је била најлепша
мама у чаробњачком дворцу.
Ту је живео чаробњак Ђарџа, који је био
веома зао чаробњак. Ђарџа је хтео да пре-
врати принцезу Ладу у злу виљу.
Његова је да њој сањао принца Марко,
који је имао принцезу Ладу. Ђарџа
је чаробњак Ђарџа. Неког му је
дочео, који је зрак носио са собом.
Лада се чаробњак чаробни мистички
мистички и ирели буреи цвекла,
који никада не може да цвене.
После тога су се принца Марко и
принцеза Лада венчали и живели
сретно до краја живота.

Своја Писања II

да не гризе обућу, али то није
вредело. Изашао сам из куће и
видео да нема татине папуче.
Угледао сам како је Лаки гризе.
Потрчао сам да му је уземем. Лаки
је хтео да побегне на улицу, али је
у брзини провукао главу кроз
папучу. Било ми је веома смешно
како Лаки трчи са папучом на
глави. Трчао сам за њим и викао да
стане. Чула су ме друга деца из
улице и потрчали за мном. Сви смо
се смејали и трчали док Лаки није
стао. Дуго смо о томе причали и
смејали се. Лакија су, од тог дана,
деца звала "куче из папуче".

Урош Даниловић, III₂

На прагу зиме

Посматрам јесење дане и сунце, које нечујно залази за један пропланак, иза моје куће.

Позна јесен се све више шири и разбацује своје предивне боје на све стране. Поглед ми се зауставља на мостићу са ког смо скакали у воду. Сада је прекривен лишћем утихнуо у сан, а по реци плива понеки усамљени лист који је муку мучио да се одвоји од дрвета. По суморном небу лутају птице које су се изгубиле у лету ка југу. До мене допире само звиждук ветра и пуцкетање грана које се савијају, као да моле за помоћ.

Јесен се увукла у сваки кутак, а ледене кише најављују скори долазак зиме.

Тамара Бановић, IV₂

Зима

Стигла је зима. Са њом су стигли хладни дани и пуно снега. Моје двориште је прекрио бели прекривач, а кров је добио белушубару. Брезе и смрче дремају испод дебелог белог јоргана. Мале птичице слећу на дрвеће тражећи храну. На једном дрвету тата је направио кућицу за њих. Свако јутро птичицама остављам мрвице да се хране док оне задовољно цвркућу. Једна од њих слеће на мој прозор и својим цвркутом ме поздравља. У мом дворишту поносно стоји један велики Снешко. На њему су моја капа, шал и рукавице. На њега падају пахуље као звездице и затрпавају стазе које су деца направила на путу према школи.

Волим зиму јер је тада природа сва у белом. Највише волим игре на снегу. Тада се моји другови и ја најлепше дружимо. Зато се радујем свакој новој зими.

Данијела Ковачевић, II₂

Милица Мицковић, III₃

О свему по мало

Сатиричним пером о...

Наша земља важи за једну од оних које имају најбољу музику. Ту музику посебно воли омладина. Док седимо у кући и гледамо кроз прозор, закључујемо да је боље да останемо у незагушљивој просторији, него да изађемо у ту загађену средину. Тада укључујемо телевизор и препуштамо се чарима дивне емисије на још дивнијој телевизији. У тој емисији се појављују лепе, културне и пријатне даме и прави џентлмени, сви фантастичног гласа и оригиналног наступа. А тек што изводе квалитетну музику!

Сви им се дивимо, они постају наши идоли и трудимо се да да будемо као они. Дивно је видети старије уметнице које пред својом публиком поносно старе и не скривају своје године. Оне су изразити противници пластичне хирургије и саветују своје колегинице да се не подвргавају тим операцијама, јер се изгледом, који им је мајка природа подарила, треба дичити. Због тога их још више волимо. Никада од извођача ове музике не треба очекивати скандале, јер је то недостојно њихове личности и положаја. Они су веома конзервативни и патријархални и служе као савршен пример данашњој омладини. Неки родитељи су страшно зли када нам због дневних вести или неке политичке емисије прекину гледање наше омиљене емисије. Тада обично хитамо код неког друга или другарице, да случајно не пропустимо наступ наше омиљене звезде. Уз тај програм се предивно осећамо и он је један од одлучујућих фактора у стварању наше личности. Када нам родитељи покажу своје старе плоче Џимија Хендрикса, Елвиса Прислија, Иги Попа, Битлса и других уз које су одрасли, ми само окренемо главу на другу страну и кажемо да ти њихови хитови из педесетих, 60-их и 70-их година нису достојни слушања.

А и зашто би, када имамо нашу дивну емисију на још дивнијој телевизији...

Даница Вучетић, VII₂

„Родољупци“ у нашој школи

И ове школске године имали смо част да искритикујемо или похвалимо још једно, овог пута Стеријино, дело на школској позорници. Вредни глумци милановачког аматерског позоришта, који су већ постали познати по извођењу разних представа, потрудили су се да

нам својим глумачким чаробним штапићем дочарају представу "Родољупци". Тема ове представе је "љубав према домовини". Из ње се видело ко је разумно размишљао и на правилан начин поступао, а ко је био прави родољубац. Цела прича садржи доста хумора, па је због тога ученицима била занимљива. Као и увек, публика их је за одлично изведену представу наградила великим аплаузом.

Задржаћемо критике, ако их је уопште било, и нестрпљиво ћемо очекивати талентоване глумце на школској позорници са новом занимљивом представом.

Уметници, чекамо вас!

Душица Петровић, VII₂

Google и Googol

Тешко да има корисника *Googlea* који се није запитао како овај претраживач, на основу свега неколико речи, готово увек даје баш оне странице које је он тражио.

Google се већ годинама успешно одржава на месту неприкосновеног лидера у свету претраживача и, по свему судећи, његова позиција још дуго неће бити угрожена.

Свака компанија која држи до себе настоји да се њен *web сајт* високо котира на релевантним Гугловим претрагама. Можда *Британика* зна много, али ако неког ни Гуглом не можете да нађете, тај дефинитивно не постоји.

Сваки дан Гугл прими преко двеста милиона захтева за неки податак са три милијарде страница на Интернету. Тај моћни претраживач података ради на 88 језика (пет их је само са Индијског потконтинента) и нуди све: од адреса голф клубова, речи омиљених песама, преко порука личне природе и рецепата до трачева, информација о слободним радним местима и - готово свако нађе оно што му треба. Четири од пет интернет претрага обавља се помоћу Гугла.

Google је добио име модификовањем речи *googol* која у математици означава јединицу иза које следи стотину нула.

Од чега живе "гуглери"

Основна девиза Гугла, још од првих дана оснивања, била је - ако буде интереса, новац ће доћи сам по себи (у првих 18 месеци постојања, Гугл није зарадио ни цент).

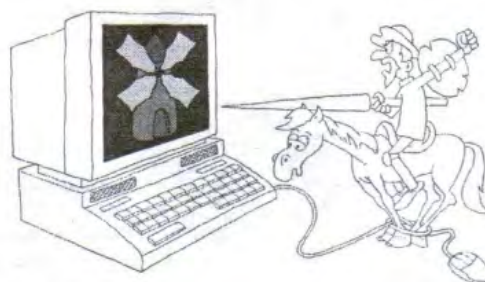
Основни извор прихода су огласи који се пласирају на страницама резултата претраге, искључиво у текстуалном облику и то на прилично демократски начин. Ако, на пример, тражите информацију о аутомобилима, Гугл ће вам приложити и пар рекламних линкова до сајтова великих произвођача. Компаније које су Гуглу платиле више, појављиваће се чешће у огласима.

У каснијем периоду, рекламни линкови на које кликне већи број корисника појављиваће се чешће од оних на које не кликне нико.

Кад год на неком великом компанијском сајту уочите мали Гугл лого, знајте да компанија плаћа Гуглу најмање 25.000 долара годишње.

У Гуглу сматрају да Мајкрософтови стручњаци нису дорасли њиховим, али им оданде спремају изненађење: нов програм претраге који би могао да се назове *Оно што бих требало да видим*. Ради се о понуђеним резултатима које претраживач понуди индивидуалном кориснику на основу онога чиме се бави, шта је раније тражио по Интернету и слично.

Лари, један од оснивача Гугла, казује који је циљ Гугла: Желимо да „Гугл“ постане институција која ће овај свет учинити бољим и лепшим, а мото наше компаније је: *Не буди зао*.

Најбољи сајтови на домаћем Интернет небу

Новине и часописи	Рачунари и Интернет	Спорт и туризам	Забава
www.blic.co.yu www.cosmopolitan-scg.com www.danas.co.yu www.novosti.co.yu www.politikin-zabavnik.co.yu www.vrelegume.co.yu	www.benchmark.co.yu www.dizajnzona.com www.itsvet.com www.krstarica.com www.mobilnisvet.com www.nadlanu.com www.pcigre.net www.pogodak.co.yu	www.b92.net/sport www.kontiki.co.yu www.meridianbet.com www.putovanja.info www.sportskacentrala.com www.vodic.net www.yuba.org.yu	www.izlazak.com www.maksimalno.com www.popboks.com www.srbovanje.com www.sto-posto-zabava.com

Шта је ADSL?

ADSL је широкопојасни приступ Интернету који подразумева да сте стално на вези, па подацима на Интернету приступате кад год су вам потребни. Таква веза је битно бржа и поузданија од модемске. Телефонска линија је неопходна за увођење ADSL-а, али нажалост није и довољна. У жаргону се каже да ваша „парица мора бити чиста“. Линија може бити аналогна или ISDN, с тим што ISDN по природи ствари гарантује да је ваша парица "чиста". Даље, потребно је да у централи до које ваша линија долази буде инсталирана ADSL опрема.

Поента читаве ове приче је да не постоји једноставна формула којом се може одредити да ли се код неког корисника може инсталирати ADSL. Једини начин да то сазнате јесте да одаберете Интернет провајдера, попуните формулар за инсталацију ADSL прикључка на његовом сајту и тако прођете кроз процедуру испитивања техничких могућности, која обично бива завршена за неколико дана. Када стигне потврдан одговор, крећете у авантуру..

Хуманост, акције, такмичења...

Пројекат Ормарићи

Пројекат "Ормарићи" у нашој школи већ други пут покушавамо да остваримо. Када су наши старији

другари први пут покушали да се изборе за усвајање пројекта, нису успели. Финансијски план нису добро осмислили и нису имали подршку школе и родитеља. Овога пута за пројекат смо направили анкету и анкетирали децу, наставнике, педагога и директора. Нисмо добили усаглашене одговоре. Неки наставници и деца нису позитивно одговорили на нашу идеју, али смо добили подршку многих родитеља и великог броја наших другара, и то по други пут. Они знају колико су ормарићи потребни деци. Неки су спремни да плате ормарић за своје дете, а неки то нису у могућности. Зато смо ми решили како да сакупимо део новца. Организовали смо креативну радионицу. Направљене предмете продали смо на продајној изложби у току Дечије недеље. Уз

помоћ старијих другара и наставника организовали смо журку у сали наше школе и турнир у малом фудбалу. Припремамо и продајну изложбу украсних предмета за Нову годину.

Надамо се да ће родитељи и школа моћи да нам помогну да добијемо ормариће. Тада ће нама, а и новим ђацима, бити лакше.

Тамара Петровић, VI₂

?

♀

?

♀

?

♀

?

Квиз "Кроз врата знања- до путовања" одржан је 9. XII 2006. године у Чачку у школи "Свети Сава". Организатор

географија — је једанаест се такмичиле други круг. такмичења су и

Велика трема након доласка убрзо је нестала.

Наша утисци са овог такмичења су веома позитивни. Једина примедба коју имамо је то да су питања била више из опште културе, него из часописа, а то нисмо очекивали. Нажалост, нисмо се пласирали за даље такмичење, али смо задовољни, јер је ово било једно лепо и ново искуство.

Тамара Богдановић, IV₁

био је "Национална јуниор". Дошло екипа које су за пласман у Организатори били љубазни гостољубиви.

коју смо имали на такмичење, Наши утисци са веома позитивни.

У мају 2006.године одржан је квиз "Велика књига рекорда".

Наша учесника, који су у велико и мало одржана у

Туловић, разреда наше се избори за финалу.

вредне и је добио мајицу књигу, док су наше школе Победник квиза Евродизниленд у је добила похвале учествовање у

школа је имала петнаест се такмичили за улазак финале. Финала су Јагодини. Стеван ученик трећег школе, успео је да учешће у малом Награде су биле занимљиве. Стеван и веома занимљиву остали учесници добили књиге. је добио пут у Паризу. Наша школа и диплому за квизу.

Благота Рогановић, VII₁

Црвени крст

Црвени крст Србије основан је 6. фебруара 1876. године, као и Црвени крст Горњег Милановца. Од тада се наши хумани суграђани укључују у волонтерски рад ове организације.

Од 5. разреда по неколико ученика из сваке школе прикључује се раду Црвеног крста. Просечно у подмладак крене око 40 ученика, а након годину дана остане око 20. На предавањима која смо имали прошле године, научили смо доста о настанку и историјату Црвеног крста, а поред тога и доста ствари о хуманости, добровољности, универзалности, јединству, неутралности, независности, непристрасности. На Црвеном крсту се и забављамо и стичемо нова пријатељства. Прилику за то смо имали и овог лета када смо четири дана боравили у кампу на Руднику. Тамо смо упознали вршњаке из Краљева, Ивањице, Чачка, Трстеника... Такође, посетили смо Гучу и чланове њиховог Црвеног крста. Имали смо акцију "Деца у саобраћају" током које смо делили пропагандни материјал. Чланови Црвеног крста увек учествују у оваквим акцијама помоћи људима.

Треба позвати све људе добре воље да се учлане у Црвени крст, јер никада није касно.

Јована Глишовић, VI₂

На екскурзији

Када оде лето и однесе са собом сву радост и лепоту, онда дође јесен, а она је некако суморна, тужна и монотона. Идемо на ЕКСКУРЗИЈУ! одјекну вест, па се сва нервоза претвори у радовање, бљесну опет неко ново лето, врати нам се осмех на лица.

Тај 13. октобар био је најлепши дан, или нам се тако бар учинило. Ни тмурно време нас није спречило да дођемо пола сата раније, станемо испред аутобуса и кришом меркамо места која ћемо брже –боље заузети. Караван аутобуса креће пут Рудника, а у аутобусу жагор, па неки и не примећују којим путем идемо. Долазимо у манастир Хопово. Како нам рекоше, женски манастир, савршено уређен, чист- оличење културе и духовности. Са фрески зрачи нека чудна светлост, преливају се боје са икона, тако да се у целисти осећа дух хришћанства и православља. Из ове раскоши пут нас одведе у Сремске Карловце и чувену Карловачку гимназију, најјачу и најстарију установу у историји српског школства. Након разгледања и искреног дивљења, настависмо ка Петроварадинској тврђави, коју смо детаљно обишли и покушали да замислимо како је на њој било током бројних борби које су ту вођене. Неким нашим друговима је то пошло за руком, па су имитирали ратнике не обраћајући пажњу на људе који су их са чуђењем посматрали.

Док смо путовали према Новом Саду, још увек смо били под утисцима манастира и непрегледних ораница. Нови Сад, град из снова, раширио је своја крила и загрлио огромни Дунав.

СТИЖЕМО у хотел у Малом Иђошу. Након нашег одушевљења и вечере, уследила је журка за коју смо се дуго и детаљно припремали. Те ноћи нико није могао да спава, па смо, кријући се од наставника, прелазили једни код других у собе. Ноћ за незаборав.

Следећег дана обишли смо Суботицу, а потом и Палићко језеро које је свима одузимало дах својом лепотом и немирним таласима. Заблистало је као најбистрије око. Права лепота природе. На крају смо посетили и ергелу коња у Зобнатици

Време пролази, наш караван опет креће, овога пута се враћамо назад, богатији за једно велико искуство и знање. Тужни смо јер се наша узбудљива авантура завршила, а срећни јер смо се дружили и стекли нове пријатеље.

Ивана Дмитровић и Катарина Добриловић, VII₂

Лепенски вир

Узводно од Доњег Милановца налази се место познато по имену Хајдучка воденица. Ту где су постојали дубоки вирови дунавске воде, откривени су трагови данашњег насеља Лепенски вир.

Лепенски вир је археолошко налазиште настало између 8000 и 4500. године пре нове ере. Пронашао га је академик Драгослав Срејовић. Реч је о 136 темеља камених кућа површине од 9 до 20 m². Основе ових кућа су трапезастог облика и подсећају на исечак круга од 60 степени и све су окренуте широком страном ка Дунаву у пет редова између којих су се налазиле уске улице. Становници овог подручја били су прилагођени условима живота овога места. Углавном су се бавили ловом, риболовом и сакупљањем плодова. Имали су све услове за живот:

Храну. Углавном су се хранили рибом коју би уловили у Дунаву и месом и плодовима које би покупили. Чешће би јели рибу (два пута у току дана), а ређе месо и плодове (чак и по 2 пута у недељи).

Воду. Имали су веома чисту, бистру и питку воду из Дунава у којој би се и купали.

Дрва која би користили за огрев. Та дрва им нису била толико потребна колико вода и храна., због тога што је ту некада владала медитеранска клима која им је изузетно ублажавала зиму. Просечан животни век човека и жене је био негде око шездесетак година. Висина човека била је 173 cm, а жене 162 cm, док је у Европи просечна висина човека била 154 cm. Сматра се да су клима и исхрана човека учинили бољим и савршенијим.

Као и сваки народ, имали су своје обичаје. Гледано са верске стране били су пагани тј. веровали су у више богова. Боговима су поклањали пажњу тако што би животиње које би уловили приносили као жртве. Сматрали су да су људи настали од земље и да их треба вратити мајци земљи. Људе су сахрањивали у положају бебе када је код мајке у стомаку. Значајније личности, као и новорођене бебе, сахрањивали су у посебне делове гробља.

Ивана Миловановић, VIII₃

Времена се мењају и брзо пролазе, а у овом тешком и бременимом добу људи су ти који остају и обележавају их својим преданим радом и делом.

Рад је светиња, речи су које одзвањају и у трену када се загледи у будућност, сећамо прошлости и постојаности једног човека.

Задовољство је било радити и сарађивати са њим. Свих ових година, вредноћом ратара и посвећеношћу монаха, генерацијама ученика и колега даривао је знање, савет, али и топлу људску реч, осмех, наду. У трену тешком не чусмо, не разумесмо, не стигосмо од људског посла и људског несмисла. Због тога је тешко.

Ако је веровати оној Шекспировој **Ко високо стоји, изложен је бурама**, онда потпуно разумемо зашто није било снаге да се издржи до краја, истраје и заједно са ђацима, колегама и пријатељима, поделе радости и бриге које живот доноси, уберу плодови рада.

**Што не боли- то није живот,
што не пролази- то није срећа,
ни у чему што нам се дешава,
нисмо сами, ни први,**

пише наш нобеловац, а ми смо свесни да ће његова луча вечно светлети у ходницима наше школе и срцима свих оних који су га познавали.

Милета Пајовић (1954-2006)

Недостајаће нам упорност и постојаност.
Недостајаће нам патријархалност и васпитаност.
Недостајаће нам објективност и поштење.
Недостајаће нам он. Недостајаће нам његов глас.

Тражимо помиловање, то је најмање што у овом тренутку можемо да урадимо и вратимо му бар делић дуга.

Ћутање. На крају остаје само ћутање. О њему је лепо ћутати, јер тако ћемо највише рећи о празнини која остаје у времену пред нама, које ће завидети времену за нама, које га је таквог имало.

Заиста, редак човек!

ТВОЈИ

Б	И	Ц	И	К	Л	И	З	А	М	Ш	В	В	У	Б	М
А	Ф	У	Д	Б	А	Л	Е	Г	О	Т	А	Е	К	А	П
С	К	И	Ј	А	Њ	Е	Н	К	О	И	Т	С	К	Д	Б
К	А	Р	А	Т	Е	А	Т	П	О	Л	Е	Л	О	М	Е
Е	С	А	У	Ц	И	Ц	У	И	Ц	Ч	Р	А	Ш	И	Ј
Т	П	Г	Т	К	Р	Х	К	Р	О	Н	П	Њ	А	Н	З
Е	О	Б	К	Е	О	Л	И	И	З	Е	О	Е	Р	Т	Б
К	Р	И	Н	К	С	М	А	Н	Г	О	Л	Ф	К	О	О
И	Т	Р	Е	Н	Е	Р	Е	Г	Њ	П	О	Е	А	Н	Л
Р	О	Ј	Е	Њ	А	Ч	Р	Т	П	Л	И	В	А	Њ	Е
К	И	К	Б	О	К	С	Т	О	Н	И	Т	Е	Н	И	С

Душица Петровић, VII₂

БАДМИНТОН	ПАК
БАСКЕТ	ПЛИВАЊЕ
БЕЗБОЛ	ПОЕН
БИЦИКЛИЗАМ	РАГБИ
ВАТЕРПОЛО	РИНГ
ВЕСЛАЊЕ	РУКОМЕТ
ГОЛ	СЕТ
ГОЛФ	СКИЈАЊЕ
КАРАТЕ	СПОРТ
КИКБОКС	СТОНИ ТЕНИС
КОРНЕР	ТРЕНЕР
КОШ	ТРЧАЊЕ
КОШАРКА	ФУДБАЛ
КРИКЕТ	ХОКЕЈ
ЛОПТА	ЦИУЦИЦУ

М	А	Р	К	О	С	Д	Ф	И	Л	И	П
И	Н	А	Ј	Е	Т	А	М	Т	Г	Е	А
Л	А	Д	О	О	Е	Н	А	О	Т	А	Н
И	С	О	В	Ј	В	И	Р	А	Е	Ш	Е
Ц	Т	В	А	О	А	Ц	Р	М	А	А	Н
А	Е	А	Н	В	Н	А	Л	Е	К	С	А
А	Ф	Н	И	К	О	Л	А	С	И	А	Л
Ј	А	Г	О	Д	А	Р	Н	А	Ћ	Њ	И
А	Н	А	Г	А	Р	Д	А	Р	А	У	М
А	Л	Е	К	С	А	Н	Д	А	Р	Д	А

ПЕТАР, МАРКО, ФИЛИП, РАДОВАН, МИЛИЦА, НИКОЛА, МАТЕЈА, АЛЕКСАНДАР, ДАНИЦА, ЈОВАН, АЛЕКСА, ИГОР, САША, ИВА, ВОЈО, МИЛАН, СТЕВАН, ДУЊА, КИЋА, ЈАГОДА, ДРАГАНА, ДАНА, АНА, СТЕФАН, ТЕА САРА, НЕНА.

Ђорђе, Јовица и Петар, VII₂

Најкраћи рат у историји збио се између Занзибара и Енглеске, 1886. године. Занзибар (острво уз источну обалу Африке) се предао након 38 минута борбе.

Сваки краљ у картама представља једног великог владара из историје:
Птик - Краљ Давид
Треф - Александар Велики
Каро - Јулије Цезар
Херц - Карло Велики

Спорт... и још по нешто

После освојеног првог места на општинском такмичењу у кошарци, женска екипа ОШ "Десанка Максимовић" извела је још једну припремну утакмицу за окружно такмичење.

У четвртак после часова, у филскултурној сали Основне школе "Десанка Максимовић", одржана је утакмица између екипе из матичне школе и ученица издвојеног одељења у Враћевшници. Капитен "домаћег" тима била је Тамара Васиљевић која је свој таленат исказала кроз одличну игру, као и остале играчице, док је противник, такође, имао доброг капитена и јаку екипу.

Тим из Враћевшнице је ушао у финалну утакмицу са великом тремом, али и са великом жељом за победом. Екипе су се до самог краја смењивале у вођству, али је спортска срећа била на страни екипе из Г. Милановца, која је на крају и победила.

Утакмица је протекла у најбољем реду, навијачи су бодрили своје фаворите, али треба напоменути да је победничка екипа имала неупоредиво већу подршку са трибина.

Радица Ђорђевић, VIII₂

Наставници прихватили изазов

Овогодишња генерација кошаркаша ученика наше школе била је у одличној форми. Нови играчи су освежили тим и на општинском такмичењу екипа је освојила друго место у конкуренцији четири основне школе.

Пуни самопоуздања, решили су да изазову и наставнике, који су то, наравно, прихватили. Утакмица је заказана и сви су је жељно ишчекивали. Дошао је и тај дан. Трибине су се ориле од ученичких гласова и било је јасно да ђаци имају неупоредиво већу подршку из гледалишта. Утакмица је почела и онда су ученици, предвођени Сретеном Новаковићем, постигли прве поене, што је изазвало буру одушевљења у сали наше школе. Неки су се понадали да је могућа и победа. Ускоро је све пало у воду, јер су наставници постигли серију погодака и већ у првој четвртини стекли огромну предност, тако да се већ тада знало ко побеђује. Ученици су до краја покушавали разним изменама и формацијама да достигну предност, али су наставници искусно одржавали и повећавали разлику и на крају победили високим резултатом. Утакмица је завршена спортским поздравом.

Наставницима све честитке, а ми се надамо да ће им будуће генерације бити равноправнији ривали.

Милан Марковић, VII₂

Лапсуси из VII₂

Лазар Петровић: *Ми о вуку, ми на врата.*
 Лазар Петровић: *Два цвијета у бостану расла-
 плав и чуперак и зелена рада.*
 Никола Ерић: *Равномерно кретање је кретање када
 се кретање равномерно креће.*
 Петар Ашанин: *Колоније су колоније које предводе
 колоније.*
 Петар Ашанин: *Технолошке песме се користе у
 врхунским случајевима.*
 Милан Марковић: *Како се молином множи
 полиномом?*
 Милан Марковић: *Ајде, скокни мало у бунар.*
 Петар Отовић: *Убрзање је то када сте у ауто и
 додајете гас.*
 Наставница Вера: *Немој да ти ја сад читам
 боквицу.*

Лапсуси из VII₃

Наставница: *Како су настали Алпи?*
 Данијела: *Сабијањем и и набијањем
 литосверних плоча.*

Наставница: *Где извире Нил?*
 Бранко: *Из песка.*

Наставница: *Како је настао Египат?*
 Драган: *Изливањем реке Нила.*

Наставница: *Која већа су постојала у
 Дубровнику?*
 Данијела: *Мало воће, велико воће...*

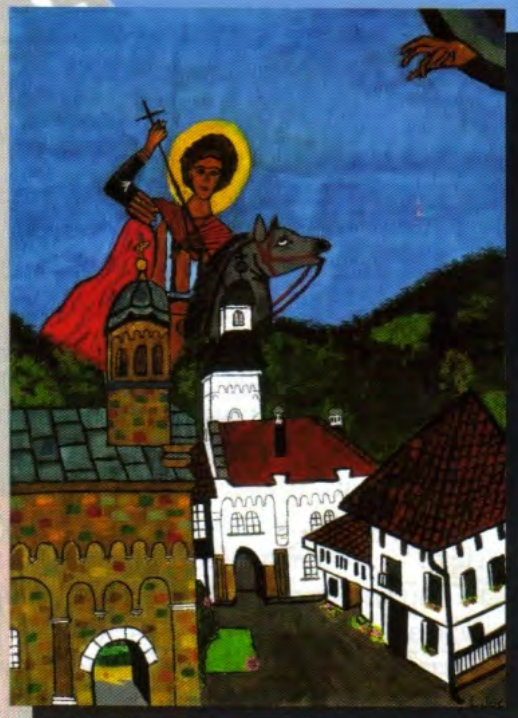
Наставник: *Како жаба дише?*
 Јелена: *На шкрге.*

Стефан Маричић VII₃

Јелена Николић VII₃

Лазар Илић VII₂

Весна Тешић VII₃

Саша Петровић VII₂

Јелена Миловановић V₃